Mojecki Rajmund: Obraz Najświętszej Panny Maryi

OBRAZ NAYSWIĘTSZEY PANNY MARYEY,

W PODGORSKIM KRAIU,
W Borku, nád Tyczynem,
CVDAMI y ŁASKAMI BOSKIEMI

SLAVVNY.

Ná Honor teyże Pánny Przenayświętszey Kazániem.

OGŁOSZONY.

PRZEZ
Xiedzá RAYMVNDA MOIECKIEGO,
S. Th. B. Zakonu DOMINIKA Swietego.

W KRAKOWIE,
w Drukárni AKADEMICKIEY.

APPROBATIO.

COncionem Honori, Visitationis BEATISSIMÆ VIRGINIS MARIÆ, per Religiosum & Reverendum Patrem RAYMUNDUM MOIECKI, Sacri Ordinis Patrum Prædicatorum, S. Th. Præsentatum, dicatam, legi, & cum sit gratijs Sanctissimæ Virginis deprædicandis ex auctoritatibus S. Scripturæ, ac Patrum Sanctorum pientissimo eiusdem Patris labore collecta, vt publicis Typis exprimatur, eam approbavi.

Datum, in Collegio Maiori, Academiæ Cracoviensis, Anno 1701. die 18. Augusti.

M. PETRVS PRACLEWIC, S. Th. Doctor, Ordinarius Librorum per Diæcesim Crac: Censor.

ōney wſpániále ná ſobie wyráźiłá podobieńſtwo: Montes in circuitu eius, & Dominus incircuitu populi ſui; Swiádczy Jzráelſki Krol/ Pſálmiſtá Páńſki. Ale y Oblubienicá Niebieſka przypátruiąc ſię iákoby zdáleká do ſiebie ſpieſzącemu ſwoiemu Oblubienicowi Niebieſkiemu/ że ſobie iákoby ieden ſkaczący y prędko biegáiący Jelonek po Gorách/ po págorkách/ roſkoſzowal/ ztąd go wielce wychwaláłá/ mowiąc: Ecce iſte venit ſaliens in montibus, tranſiliens colles, ſimilis capreæ hinnuloq; Cervorum, endilectus meus. A náwet y ſámá Przenayświętſza Pánná Márya/ będąc Mátką Bożą/ będąc łáſki Bożcy pełná/ będąc nád wſzytko ſtworzenie wywyżſzona/ będąc Troyce Przenáyświętſzey Sláchetnym Przybytkiem/ te ſwoie nádprzyrodzone Niebieſkie prærogátywy/ do wſpániáłych ná Gorách wyſokich/ Libánu/ Syonu/ Kádes rozkrzewionych Cedrow/ Cypryſſow/ przyiemney Pálmy/ przyrownawſzy/ wſzytkiemu iákoby ogłaſza świátu: Quaſi Cedrus exaltata ſum in Libano, & quaſi Cypreſſus, in Monte Sion, quaſi Palma exaltata ſum in Cades. Niechże tedy dźiśieyſzy Feſt Uroczyſty nam wyda świádectwo/ iáko Przenayświętſza Pánná Márya do Máćierzyńſtwá Boſkieǧ nád inſze Mátrony Swięte wybrána/ nie omieſzkánie/ według świádectwá Piſmá S. Ewángeliey dźiśieyſzey/ do Miáſtá Judzkiego ſpieſząc w Gory/ Gorne vnobilitowáłá Kráiny; Exurgens Maria, abiit in Montana. Już/ iuż Przenayśw: P. Márya ná Gorách; oto iuż obecnośćią ſwoią Gorne poświęćiłá Kráie/ niechayże przez to/ te Judzkie Gory/ te święte págorki/ wſpániáłemi y weſołemi reſidenciámi ſwoiemi publikowáne/ wſzytkiemu będą zálecone świátu: Erumpant montes iucunditatem, & colles iuſtitiam. Niechay y tá iuż ſzczęśliwa Borkowſka Gorá/ obecnośćią Cudownego t[illegible]go Obrázu Swiętego poświęcona/ tym náſzym Podgorſkim Kráł[illegible]/ wſzytkim tym okolicznośćiom/ poćiechy y Niebieſkie dáry/ Bo[illegible] łáſki/ y protectie Pánny Nayświętſzey/ przynoſząca/ ogłoſzona y [illegible]lecona świátu wſzytkiemu zoſtánie. Pilnie tedy wſzyſcy/ y káżdy z nas/ w Gory ku Pánnie Nayświętſzey pogladáiąc/ Levavi oculos meos in Montes, pilnie ku temu Obrázowi świętemu náſze obroćmy oczy/ á ktore y

iákie.

Pſa: 124.

Canti: 2.

Eccl: 24.

Eccleſia canit.

Pſal:

Pan Naywyżſzy/ przez Protectia P. Nayświętſzey y przez ten S.
Obraz/ wiernym ſwoim wyświadczył kiedykolwiek Cudá/ y łáſki/ iá-
kiekolwiek Boſkie Dobroczynnośći ſwoie/ y oświadczáć nieprze-
ſtáie/ do vważenia godnego/ y do záchowánia w ſercach y pámięci
náſzey/ nieteſkliwie nakłońmy vſzu. A wzywáiąc ia dáru Duchá S.
wzywam Przenayświętſzego Imienia/ JEZUS, MARYA.

PRzeyzrzał w Duchu mądry Salomon to dźiśieyſze Pánny
Nayświętſzey w Gorne Kráie poſpieſzenie: y w oſobie O-
blubienice rozmawiáiącey z Oblubiencem ſwoim Niebieſkim / o-
piſuie Pánnę Przenayświętſzą/ ták iáko by przed wſzytkim świátem
Cant: 2. przechwaláiąca ſie: En dilectus meus loquitur mihi, ſurge pro-
pera amica mea, Columba mea, formoſa mea, & veni. Idźie
tedy Pánná Nayświętſza/ á ſkwápliwie/ cum feſtinatione, álbo-
S. Ambr: lib: 2. in Luc. wiem neſcit tarda molimina Sancti Spiritus gratia, *mowi Ambro-
ży S.* máiąc iuż w żywoćie ſwoim czyſtym poczętego z Duchá S.
Zbáwićielá / Læta pro voto, Religioſa pro officio, feſtina pro
gaudio, in montana perrexit. Vpodobáłá ſobie Pánná Nay-
świętſza gorzyſte Kráie/ y ták z weſelem ſpieſzno idźie / iáko do pá-
gorkow Niebieſkich y w Rayſkie polá / roſkoſzna/ iákoby tám ſwo-
ie ſtánowi reſidentia/ przyznáiąc ſobie; Ego flos campi & lilium
convallium: Szczyći ſie pięknośćią Kwiateczká polnego/ y że ieſt
Lilia miedzy págorkámi dolnemi będąca. Tuż dopiero z Oblubien-
cem ſwoim Niebieſkim miłey zázywa konwerſáciey / przypátru-
iąc ſie mu/ że ſie do niey zkłániáiąc / deliciy y rekreátiey y zabawki
miłey w vlubionych gornych mieyſcách y págorkách/ zázywa/ iáko
iedno leśne zwierzątko: ſimilis capreæ hinnuloq; cervorum. A ná
wzaiemną vćiechę/ wabiąc vkochánęy Oblubienice/ záleca iey y
Cant: 2. chwali te gorne roſkoſzne Kráie/ mowiąc do niey: Veni, iam enim
hiems tranſiit, imber abijt, & receſſit: Oto iuż po źimie/ weſołá
Wioſná/ miłe Láto / práwie czás vćiechy/ pogody záwſze/ deſz-
czow/ pluſkot nie będźie/ Kwiećie rozmáite w ogrodeczku/ ieſt go
dośić: flores apparuerunt in terra noſtra: około ſpráwiánia Win-
nice zabáwki: tempus putationis advenit: iuż Synogárliczki/ ptá-
ſtwo

ſtwo rozmáite dáie ſię ſłyßeć: vox turturis audita eſt in terra noſtra: rozkwitły ſię drzewká/ y figowe drzewo zárodźić obiecuie/ ficus protulit groſſos ſuos: Wonia wdźięczna z Winnic vrodzáynych czuć ſię dáie; Vineæ florentes dederunt odorem ſuum: Powſtań prędko/ pokwap ſię/ á przybyway Oblubienico moiá/ Przyiaćiołko moiá/ ćiebie oczekiwam/ iáko iedyney gołębice w ſkále mießkaiącey: ſurge amica mea, ſpecioſa mea, & veni columba mea in foraminibus petræ, in caverna maceriæ. Ná ten głos Oblubieńcá Niebieſkiego powſtáie y poſpießa Pánná Przenayświętßa: Exurgens Maria, abijt in Montana, cum feſtinatione. O ßczęśliwe Judzkie Gory/ ktore ſwoiemi ſtopámi poświęćiłá Pánná Nayświętßa! O ßczęśliwy domeczku Záchárya ßá y Elżbiety Swiętey/ ktoremu wielkie przyniosłá błogosłáwieńſtwo y dáry Niebieſkie Pánná Przenayświętßa! Vpominki y ſkárby Boſkie donośi do Elżbiety S. będąc (iáko mowi *Andreas Cretenſis*) Theſaurus gratiarum, & Sanctitatis, Skárbnicą Łáſk Bożych/ y wßeláktey świątobliwośći. Rzec możemy/ że Pánná Przenayśw: Boſtwem nápełnia Dom Záchárya ßow/ bo máiąc w żywoćie ſwym Słowo Boże/ Syná Bożego/ weſpoł z nim dáie Janowi S. ießcze w żywoćie Máćierzyńſkim zoſtáiącemu Duchá Swiętego/ tákże y Mátce iego Elżbiećie S. Et repleta eſt Spiritu S. Eliſabeth, & exclamavit voce magna, & dixit: Ex quo facta eſt vox ſalutationis tuæ in auribus meis, exultavit in gaudio infans in vtero meo. Nápełniona ieſt Duchem Swiętym Elżbietá Swiętá/ y głoſem wielkim záwołáłá mowiąc: iák ſkoro głos pozdrowienia twoiego do moich vßu doßedł/ poſkoczyło weſoło dźiećiątko w żywoćie moim. Był álbowiem iuż Jan Swięty pełen Duchá Swiętego/ y nimże nápełnił Mátkę: Cum eſſet plenus Spiritu Sancto, replevit & Matrem; mowi Ambroży Swięty. Niech tedy kto ſpyta/ kto dał Duchá Swiętego Janowi Swiętemu/ łátwo odpowiedźieć; Pánná MARYA, Pánná Przenayświętßa. Bo ſam Kośćioł Swięty/ Proſa we Mßy S. to wyświadcza/ ták vczy: Supremus Prophetarum, non recipit Lumen clarum, niſi dante Domina. A iáko Pan Zbáwićiel nąß po Zmartwychwſtániu pokazawßy

záwßy ſie Apoſtołom ſwoim/ mowiąc do nich (iáko mamy w Ewángeliey v Jana S.) tchnął ná nich y dał im Duchá Swiętego. Insufflavit & dixit; Accipite Spiritum Sanctum: ták Pánná Przenayświętßa/ przy ſwym Náwiedzeniu/ witáiąc y pozdrawiáiąc Elżbiete Swiętą/ salutavit Elisabeth, mowiąc do niey/ (iáko ieden poważny Author náucza) Słowem Bożym ktore w żywoćie ſwym nośiłá/ od ktorego iáko y od Bogá Oycá Duch Swięty pochodźi/ tchnęłá Duchá Swiętego/ y dáłá Elżbiećie Swiętey y Janowi Swiętemu. O wielka ßcześliwośći! o roſkoßne Niebieſkich vpominkow/ Bogá ſámego/ Duchá Swiętego/ dárowánie! Ey Nabożni Kátolicy/ y my pokwapmy zá Pánną Przenayświętßą/ cum festinatione, do Domu Elżbiety Swiętey/ życzmy ſobie otrzymáć też dar Boży Duchá Swiętego: bo on ieſt żyćie náße. In ipso enim vivimus, movemur, & sumus: y wyznawamy/ y wierzymy w niego nas ożywiáiącego: Et in Spiritum Sanctum Dominum & Vivificantem: otrzymamy go przez Pánnę Przenayświętßą/ da nam go Pánná Przenayświętßa/ zá wielką ßczodrobliwośćią Boſką: Pius Pater, fecit, quod hæc Virgo Mater vitam det cum Filio: śpiewa w Prozie Kośćioł S. Nie możemy wątpić w ßczodrobliwośći Pánny Nayświętßey/ vpewnia nas wielki iey y vkochány Sługebnik/ Doktor Miodopłynny/ Bernard S. Virgo MARIA dabit ipsa quoq; dona hominibus; quid ni daret? siquidem nec facultas ei deesse poterit; nec voluntas. Regina Cælorum est, misericors est, deniq; Mater est Vnigeniti Filij DEI. Niech ſam to wypowie Dom ßcześliwy Zácháryaßá y Elżbiety S. do ktorego ná ták wyſokie vkontentowánie/ áby go pełnym dárow Niebieſkich y ſámego Boſtwá vczyniłá/ Pánná Nayświętßa/ z táką ſkwápliwośćią/ cum festinatione, poſpießa: Już oto względu nie máiąc/ ná żádne przeßkody/ trudy/ okolicznośći/ Gor przykrośći/ drogi dálekość/ idźie/ bieży ſkwápliwie/ od powinnego iákoby vsługowánia/ y pokorney powinnośći/ záchęcona: Mariam (ſłuchaymy Ambrożego S.) quæ antè, sola in intimis penetralibus versabatur, non à publico Virginitatis pudor, non à studio asperitas montium, non ab officio prolixitas itineris

retar-

mamy: Z tego Miástá præsidium nam y obroná przećiw Adwersarzom nászym będźie dána. Ktożkolwiek z nas pilnie w te święte Gory swoie podnieśie oczy: Levavi oculos meos in Montes: nieomylnie vzna pomoc do dobrego/ y obronę od złego/ y przyzna że z tego Miástá otrzyma præsidium: Unde veniet auxilium mihi. Poważáć sobie to Swięte Miásto wielce powinnismy/ bo sámemu Pánu Naywyższemu iest vlubione/ vkochánе iest. Wyznawa to/ z Duchá S. Psálmistá Páński onemi Psálmu słowámi. Diligit Dominus portas Sion super omnia tabernacula Iacob: Kocha wielce Pán Naywyższy Bramy Syonu/ nád wszytkie przybytki Jákobowe. Coż to zá Bramy Syońskie? ktory to iest Syon/ co iego Bramy/ ták bárzo do sercá przypádły Pánu Naywyższemu? Gornego Syonu Niebieskiego Bramę kocha Pan Naywyższy/ przez ktorą my grzeszni wniść spodźiewáć się mamy: nie insza/ ieno Pánnę Przenayświętsza/ ktorey z Kośćiołem Swiętym śpiewamy: Felix Cæli Porta. Nieznaydźie się żaden Przybytek/ żadna Forteca/ żadne Miásto/ ktoreby táka szczęśliwośćia y bespiecznośćia opływáło/ iáko Pánná Przenayświętsza: y przetoć tenże Psálmistá Páński wielkie tegoż Miástá Niebieskiego wyráźił zálecenie/ Prorockim Duchem Pánnie Przenayświętszey przypisuiac: Gloriosa dicta sunt de te Civitas Dei. Chwalebne rzeczy opowiedźiáne są o Tobie: o Miásto Boże Jákoby násze desideria/ pożadánie násze chcac wyráźić/ á sercá násze/ zmysły násze ku niemuż obroćić/ do tego nas chce przywieść/ abysmy się pilnie záwsze pytáli/ co też słycháć/ co też to powiádáia o ták zacnym Mieśćie Swiętym/ á pilnie się dowiáduiac/ záwsze go w sercu nászym y w pámięći mieli. Nowiny wielce dobre/ poćieszne/ zbáwienne/ do naszey wiádomośći przychodza/ że to Boskie święte Miásto/ Pánná Przenayświętsza/ chce nas do siebie zwabić: y owszem vpewnia że nas przyimuiac pod swoie obronę/ w dobrey nas trzyma pámięći. Jey to iest mowá/ iey to są słowá: Memor ero Rahab, & Babylonis scientium me: Będę pomnieć ná Grzesznikow/ Ludźi nierzadnych/ y ná tłumy niecnotliwych. Ráhab álbowiem według expósycyey Poważnego iednego Authorá/ znáczy Ludźi nierzadnych/ nieczystych:

Diligit Dominus Portas Sion super omnia taberna cula Iacob.

Gloriosa dicta sũt de Te Civitas Dei

Memor ero Rahab & Babilonis scienciũ me.

stych: przez Bábilonu imie/ ktore wyraża konfuzya iákaś y wszel-
ki nieporządek/ Authorowie tłumácza głownych wszelkich zbro-
dni zgromádzenie: iáko też podobnym sposobem/ w dálszych Psal-
mu tegoż słowách: Ecce alienigenæ, & Tyrus, & populus Æthiopum, hi fuerunt illic: przez tych Alienigenas, odlegli y dálecy od Zbáwienia wiecznego grzesznicy znácza się: o ktorych to iest Psálmu 118. świádectwo: Longe â peccatoribus salus: przez Tyr/ álbo Tyryczykow/ znácza się łákomi Handlerze y Lichwiarze: przez Lud czarnych Murzynow znácza się ludzie źli/ wszeteczności grzechow zácmieni/ ktorzy iáko czarnemi sádzami/ zbrodni/ y występkow wielka liczba zászpeceni/ w ciemnościách y cieniu śmierci wieczney zostáią: Qui in tenebris & in vmbra mortis sedent. Ci tedy ci wszyscy do protekciey Pánny Przenayświetszey bespiecznie zbliżáć się mogą/ álbowiem oná iest/ Refugium peccatorum O nich to są te Psálmu słowá: Hi fuerunt illic: hoc est sub patrocinio Mariæ, iáko ieden zacny Author kommentuie/ przydáiac o niezmierney iey obronie táka informácyą: Omnes enim capit longitudo & latitudo eius: y iákoby konkluduie náturálna consequencyą wnosząc: Ideo ad eam confugient cuncti facinorosi & perditi homines, quia concepta & nata est in ea totius mundi salus. Wszytkich/ by naywiekszych grzesznikow protekcia Pánny Przenayświetszey ogárnąć może. Dla tego/ o Grzesznicy/ Grzesznicy/ nie desperuycie/ nie wątpcie w obronie P. Nayświetszey/ odrzucáiac od siebie przeszkody grzechowe/ porzucáiac sprosności zbrodni y występkow/ zbiegaycie się/ zbliżaycie się/ pod száte protekciey Pánny Nayświetszey/ boć oná poczęłá w żywocie swym czystym/ y porodziłá wszytkiego świátá Zbáwienie. Ogłosiło te wszytkich nas grzesznych szczęśliwość sámo Niebo/ Niebieski on Syon świádectwo wszytkiemu podáte świátu/ że w tym Mieście vcieczki y obrony grzesznikow/ Pánnie Przenayświetszey/ ktora iest Civitas Regis Magni, záłożył sobie rezydencyą złączenia Nátury Boskiey z nátura ludzka Syn Boży/ dla nászeg zbáwienia stawszy się człowiekiem: * Nũquid Sion dicet, Homo, & Homo natus est in ea. Z Dobroci to Boskiey wszytkim nam tá pochodzi szczęśliwość

dla

Ecce Alienigenæ, & Tyrus, & populus Æthiopum.

Hi fuerũt illic:

* Nũquid Sion dicet Homo & Homo natus eſt in ea.

dla nas to grzesznych tá vcieczká/ to Miasto Wielkiego Krolá/ wystáwione iest/ dla nas go fundował sam Pan Naywyższy: Et ipse fundavit eam Altissimus. Bądźcież tedy pewni zbáwienia wiecznego o grzesznicy/ ktorzy zbliżáć sie macie do tego Krolewskiego Miástá/ do Pánny Przenayświetszey: obroćcie ku niemu oczy y sercá wásze/ wszák przed oczymá wászemi stoi ná wydatnym mieyscu/ ná Gorách Swietych iest postáwione: In Montibus Sanctis: podawaycie wásze płáczliwe Vota, wzdychánie wásze/ do Pánny Nayświetszey/ nabożną iey podáycie supplikę: Ad te suspiramus gementes & flentes in hac lachrymarum valle. Odbierze ią chętnie y łáskáwie od was Pánná Nayświetsza/ nie odrzući iey/ nie skryie sie przed wámi: albowiem Non potest Civitas abscondi supra montem posita. W oczách wászych iest/ w Gorách iest/ in Montibus Sanctis: Niech otym wszytkim świádectwo wyda to świete mieysce/ te Gory Borkowskie/ niech wyświadczą/ iáko Pánná Nayświetsza tu sobie w tym Swietym Obrázie záłożywszy rezydencyą wszytkim tu do siebie bieżącym swoię prezentuie protekcyą/ ná tym wydátnym Gornym mieyscu: oświadcza sie gotową do rozdawánia fáworow Niebieskich/ y owszem z dálekich stron zwabia do siebie potrzebuiacych iey protekcyey: Czego są widomym świádkiem te nieprzestáyne Konkursy ludu nabożnego/ te zgromadzenia grzesznikow rożnych/ żebrzących Odpustu y miłośierdźia Boskiego/ przez pokutę/ żal zá grzechy/ żyćia odmiánę/ prawdźiwe grzechow swoich przez Spowiedź świeta wyznánie/ y godne do Stołu Páńskiego przystępowánie. Niech będą świádkiem tu z rożnych mieysc zdáwná/ y po te czásy/ czynione ex voto Solenne Processye/ vstáwiczne dźiekczynienie Dobroći Boskiey/ zá vznáne przez Pánny Nayświetszey przyczynę/ y otrzymáne od P. Bogá dáry y łáski/ wszytkim tu sie ofiáruiacym/ do tego S. Obrázu/ gárnącym sie w rożnych potrzebách/ przygodách/ niebespieczeństwách/ chorobách/ nedzy rozmáitey/ nieszczęśćiu wszelákim. Niech świadczą Cudá/ ktoremi ten świety Obraz Pánny Nayświetszey od trzech set lat y wiecey wsłáwiony iest/ ktore w rożnych okázyach ludźiom rozmáitym/ Stanow rożnych/ ták wyso-

Et ipse fundavit eam Altissimus.

ſkich kondycyiy/ iáko y proſtego ſtanu/ ktorzykolwiek tu bywáli/ bywáią/ y będą kiedykolwiek/ Pan Naywyżſzy ſpráwuie/ y ſpráwuiąc ſam iákoby ogłáſza/ przez opiſánia rożne/ y wyobrażenia wykonterfektowánych/ Obrázámi/ Tablicámi Srebrnemi/ Wotámi/ w złocie/ Perłách/ Kleynotách drogich/ tych ſwoich Cudow/ Łaſk/ y Dobrodzieyſtwá/ wſzytkim mowie tu gárnącym ſie/odbieráiącym pociechy w tym tu mieyſcu Swiętym/ z tego Niebieſkiego Miáſtá Pánny Przenayświętſzey: Dominus narrabit in ſcripturis Populorum & Principum horum qui fuerunt in ea. Zápátruiąc ſie tedy ná ten Swięty Obraz/ nákłońmy vſzu ku Boſkim dziełom/ Cudom/ y Łáſkom/ tu pokazánym.

Dominus narrabit in ſcripturis Populorum & Principū horū qui fuerunt in ea.

W Roku Páńſkim 1637. Nieiáka Anná Iodłowſka z Wyżnego/ będąc niewidoma przez lat Dźieśięć/ weśnie/ iákoby ná iáwie/ widząc Pánnę Nayświętſzą/ do tego Swiętego obrázu ofiáruiąc ſie/ iákoby od Pánny Nayświętſzey vpewniona/ tu przyſzłá/ y wzrok otrzymáłá.

W Roku 1637. Jeden pewny Græci ritûs: Białeygłowy Synaczek/ w Chorobie wielkiey Káduku/ tu ofiárowány zdrow cále zoſtał.

W Roku 1639. 2da Iulij, pewny Symon Káczmarz Kankolowſki/ w ćięſzkiey ſwoiey/ á práwie w śmiertelney chorobie/ tu ofiárowány/ od niey cále zoſtał vwolniony.

W Roku 1642. pod czás powietrza/ Synaczek Mieſczki iedney Jároſłáwſkiey imieniem Elżbiety/ zápowietrzony y śmierći bliſki tu ofiárowány od nieyże/ od śmierći y powietrza ieſt vwolniony.

W Roku 1643. Pewna Białogłowá Rędźierſka z Hándzlowki/ ná oko práwie olſznawſzy/ z ſwoiemi Dźiatkámi bárzo ſchorzáłemi/ tu ofiárowána/ w cále zdrowa y zniemi zoſtáłá.

W Roku 1643. Pewni Rodźicy/ tu w Swięto Vroczyſte S. Troyce, Dźiateczki/ ieſzcze przy pierśiách zoſtáiące/ á ná pewną chorobę vpádłe/ tu ofiárowawſzy/ zdrowe y wolne od niebeſpieczeńſtwá otrzymáli.

W Roku 1643. Pewna P. Kátárzyná Harſka/ máiąc boleśći nie-

znośne:

znośne w rękách/ tu vmyśliłá przyść/ ná Swięto Vroczyste Náwiedzenia Pánny Nayświętszey/ á że iey zábronił tego iey Małżonek/ natychmiast ná oczy záchorowałá tu się niestáwiwszy: dopiero zá pozwoleniem swego Małżonká/ tego wetuiac/ przyszedszy ná Swięto Swiętey Anny/ ná oczy/ y cále od wszelkiey choroby swey zostáłá wolna.

W Roku P. 1643. Pewna Białogłowá Klimászowa/ Tkacka/ synaczká swego w ośmi lećiech/ pewna á szkodliwa Chorobę ćierpiacego/ tu ofiárowáłá/ zdrowego otrzymałá.

W Roku 1644. Pewny Jędrzey Báránik/ ze Wśi Laki/ iuż práwie ná śmierć choruiacy/ tu ofiárowány zá porada zacney iedney Pániey/ do zdrowia y żywotá przyszedł.

W Roku 1643. Dniá 4. Czerwcá/ Pewna P. Kátárzyná z Siedlisk/ będac w wielkich swoich potrzebách y przypadkách/ tu się ofiárowawszy od P. Nayświętszey poćieszona zostáłá.

W Roku 1643. Theofilá Dydyńska/ ná wielka chorobę Ráduku záchorowawszy/ tu ofiárowána zdrowa cále zostáłá.

W Roku 1644. Człowiek ieden nápadszy ná pewnych nieprzyiaćielow/ od nich zbity/ poránione/ tu się ofiárowawszy / od niebespieczeństwá y śmierći iest záchowány/ y cále zdrowym został.

Inszy tákże człowiek/ w biegu gwałtownym z Koniá zpadszy/ potężnie á práwie śmiertelnie rozbiwszy się / iuż práwie bliski śmierći/ tu ofiárowány/ do zdrowia przyszedł.

Pewny Młodźieniaszek z Láńcutá / przez nieostrożność swoiey śiostry igiełka w oko zákłoty/ tu ofiárowány/ od oślnienia y strácenia oká wolnym został/ ktora iemu od P. Nayświęt: pokazána protekcya niedawno tu z Ambony przy Kazániu iest publikowána.

Tych czásow/ tu rożni wyználi Boskie Dobrodźieystwá/ przy świádectwie inszych osob/ w rożnych przypadkách/ niebespieczeństwách/ frásunkách/ chorobách: Osobliwie Pánienká iedná od psá wśćiekłego zárázliwie vkąszona. Kápłán ieden od Koniá we drzwiach ćiśkych przez nieostrożne wiechánie zgnieciony/ ledwie żywo zostawszy/ tu się ofiáruiac/ wolnym od choroby został/ y w krotce tu stáwiwszy się/ ná dźiękczynienie P. Bogu Mszą S. odpráwił.

Z bliskiego tu mieyscá pod Láncutem nietáki Pan Sulimowski/ w śmiertelney bedac chorobie/ práwie od domowych swych vznány że był skonał/ ofiárowány od nich/ od śmierći y choroby wolnym zostawszy znácznie/ w kilku dniách ze wszytkim Dworem swym álbo Fámilia Domowa/ tu ná podźiekowánie P. Bogu stáwił sie/ przed Obrázem Pánny Nayświetszey/ wszyscy Krzyżem leżac otrzymáne od P. Bogá dobrodźieystwo wyználi.

Pewna tákże Pánienká znáczna ná nogi choroba západszy/ zránione y od bolu zepsowáne máiac/ tu do Wśi Kilnárowey zbliżywszy sie/ ná Sáneczkach przywieziona/ przed Obrázem Pánny Nayświetszey z wiára/ y nabożeństwem/ ofiárowawszy sie/ cále od choroby tey wolna zostawszy/ o swey mocy do Domu sie powroćiłá; Czego y sámá/ y inśi świádectwo wyráźne vczynili.

Pewna Páni Rzeszotárska/ noge złamawszy y około pułroká álbo wiecey choruiac/ od Medykow y Cyrulikow opuszczona/ pod niebespieczeństwem piekielnego ogniá/ tu ofiárowawszy sie zdrowa cále zostáłá/ co y sámi Lekarze wyświádczyli.

W Halligowey/ Pan Gumowski z przypadku Páráliżem ruszony/ á ledwie co mogac mowić/ z pobożnośći swey Małżonki/ y wszytkiey swoiey domowey czeládki/ tu ofiárowány zdrowym został nátychmiast/ y tu ze wszytkim swoim Dworem oddał podźiekowánie/ y wyznánie/ Pánnie Nayświetszey: czego ia sam świádkiem zostáie.

Mieszczánin tákże Rzeszowski/ rzemiesłá Kráwieckiego tákże z przypadku/ Páráliżem zárażony/ tu ofiárowány zárázem od niebespieczeństwá choroby/ y śmierći/ został wolnym.

Tákże w tych czásach/ pewni tu przed nami wyświádczáli że niebespiecznie/ y z wielkim bolem nog choruiac/ máło co postapić mogac/ tu sie ofiárowawszy zdrowymi pozostáwáli/ y nazad do domu o swey mocy powracáli/ zostáwiwszy tu szczudłá swoie: osobliwie pewna iedná Białogłowá/ człowiek inszy/ y pewny Dźiádek/ ktory tu potym przez czás znáczny przy Kośćiele vsługował. W tákimże ráźie zstáła sie prawdźiwa tu relácya y wyznánie o Xiedzu Plebánie Debickim/ wielkim nog bolem zchorzáłym/ ktory tu sie ofiárowawszy/ zdrowym cále został/

Pewna:

pewna Páni Gorska od Debice/ wyznáłá/ że z swoią Rodźicielką ná podźiekowánie Máiestatowi Boskiemu tu się stáwiłá/ poćieszona w Chorobie śmiertelney/ á prawie ná skonániu: y że ten S. Obraz w iey tákiey chorobie/ iakoby ná iáwie pokazał się iey ćieszacy ią y zdrowie obiecuiacy.

Tákimże sposobem/ pewny Pan Jan Gadomski z Pietraszowski/ ex voto tu się stáwił pieszo/ y wyznał że się mu ten Swiety Obraz tákże/ iako ná iáwie pokazał: ktorego nigdy tu nie bywszy/ przedeym/ nie widźiał: w czym wielka łáskę Bożą y swoie poćiechę tu wyznał: wielce to y rozmáitym sposobem iawnie ogłaszaiac.

Swiádkiem iest Rzeszowskie Miásto/ gdźie/ iáko konfessate vczyniły pewne Osoby Wiáry godne/ bárzo wiele ludźi temi czásy/ ofiárowawszy się do tego Obrázu P. Nayświetszey/ w wielkich/ á znácznych swych chorobách/ zdrowymi pozostáwáli: á osobliwie pewnego Mieszczánina Kuśnierza Coreczká/ ktora potym z wielkim nabożeństwem ná podźiekowánie Pánu Bogu to Mieysce Swiete y Obraz ten Pánny Nayświetszey náwiedźiłá.

Tegoż doznali/ w swoich chorobách Práłáci pewni/ Xiadz Proboszcz Rzeszowski/ y X. Pleban Niebylecki.

Pewna Páni Kwolkiewiczowa/ o Synaczku swoim máłym świadectwo dałá/ że wniebespieczeństwie/ y w wielkim bolu/ y ránach nożek swych/ gdy mu áni Cyrulicy/ áni rożne lekárstwá/ nie pomagały/ lubo dźiećinskim głosem ále prawdźiwie meżnym sercem y nadźieia záwołał/ żadáiac aby go ofiárowano/ y nieśiono tu do Borku/ do tego świetego Pánny Nayświetszey Obrázu/ y wnetże ozdrowiał.

Pewna tymże sposobem Mátroná tu iáwnie przed námi wyznáłá/ że w wielkiey swoiey Chorobie/ tu się ofiárowawszy/ zdrowa zostáłá.

Pan Ludwik Niwicki/ tuteczny blisko Obywátel wyznał/ y wyznawał to czesto/ że pod czás pewney expedyciey w Woysku bedac/ gdy woysko násze pogromione zostáło/ miedzy zmarłymi pobitymi ńászymi Zołnierzámi zostawszy/ w wielkim niebespieczeństwie/ że się Koń pod nim rozpárł/ bynamniey nie mogac postapić/ záwoławszy

ławszy y westchnawszy tu/ do tego Swiętego Obrázu Pánny Nayświętszey/ zárázem zá prędkim porwániem Koniá/ od śmierci/ z pośrzodká Woyská nieprzyiaćielskiego/ wolnym y wybáwionym został.

Pan Jan Łowiecki/ osobliwy Tego Swiętego Mieyscá Dobrodźiey/ z Kośćiołá tego do Domu powracaiac ná Mośćie w niebespieczeństwie bedac dla przestrászonego Koniá/ ktory z Mostu chcac skoczyć/ dwiemá przedniemi w bok záwieśiwszy sie nogámi/ ledwo sie vtrzymał/ tym czásem w tym przypadku pomieniony Dobrodźiey serdecznie do Pánny Nayświętszey záwołáwszy/ y oney sie polećiwszy/ bespiecznie z Koniá zśiadszy/ od niebespieczeństwá y zpadku w Rzeke/ wybáwionym został.

Pewna z Tyczyná Mátroná/ tu dźieciatko swoie przyniosłá ná podźiekowánie Pánu Bogu/ że w chorobie wielkiey/ iuż práwie tákoby skonáło/ y że iuż zádzwonić mu miano/ ieszcze z nádźieia dobra/ tu do tego Swiętego Obrázu ofiárowawszy ie/ od śmierći práwie y choroby vwolnione/ zdrowe otrzymáłá.

Człowiek tákże ieden dźieciatko/ ktore práwie olsnęło było/ tu ofiárowawszy/ do wzroku y zdrowia przywrocone przez protekcya Pánny Nayświętszey do Domu zdrowe przyprowádźił.

Z Rudney Człowiek pewny/ od czártá opetány/ z nádźieia poćieszenia od Pánny Nayświętszey/ od swoich Przyiaćioł tu prowádzony/ iuż do tego mieyscá Swiętego zbliżáiac/ od nichże z wiára státeczna/ przez wezwánie rátunku Pánny Nayświętszey ofiárowány/ nim tu doszedł/ iest od Czártá vwolniony/ co sie dźiało około Swietá oczyszczenia Pánny Nayświętszey.

Mieszczánin tákże pewny Rzeszowski/ vpadszy ná nogi/ nic práwie chodźić nie mogac/ tu przywieźiony/ polecáiac sie z dobra nádźieia Pánnie Nayświętszey/ od nieyże poćieszony został/ y o swoiey mocy pieszo do Domu sie wroćił.

W Roku 1670. przy Vroczystośći Swietá Wniebowźięćia P. Nayświętszey/ Kápłáni co tu Spowiedźi słucháli/ wyznawáli że ná Spowiedźiách práwie káżdy wyznał/ iż ná podźiekowánie Máiestatowi Boskiemu/ zá poćieszenie w rożnych przypadkách/ przez

prote-

protekcyą P. Nayświęt: Spowiedź y Swiętą Kommunią/ od= práwowáć. Ia sam niegodny/ moie látá niegodnie tu prowádzą= cy/ wyznáć powinienem/ y wyznáię/ że w mych przypadkách rożnych/ wielkiey pociechy/ y rátunku/ y od wszego złego wybáwie= nia/ przez protekcyą Pánny Nayświętszey/ doznawałem y záwsze doznáwáć spodziewam się.

Te Boskie Cudá y Łáski/ tákiemi sposobámi/ Wiernym y poboż= nym sługom swoim/ Pánná Nayświętszá/ przez ten swoy Swię= ty Obraz/ oświadczáłá/ y oświadcza/ y oświadczáć nie przestánie/ ktorzykolwiek z wiárą y dobrą nádzieią tu ná to Swięte Mieysce do niey się zgromadzáć będą: z ktorych oświadczánych Boskich dárow y łásk/ iedne ná Obrázách/ y Wotách śrebrnych/ wyrážáne/ drugie pod przysięgą wyznáne/ insze przez rożne vczynki pobożne/ y temu tu Swiętemu Mieyscu dobroczynności/ wyświadczáne by= wáły/ y dostátecznie iesżcze bywáią. Bo ten święty Obraz przy po= czątku tu nowey Klasztoru Synow Dominiká Swiętego Fundá= cyey/ od Przewielebnych Duchownego Pásterskiego Vrzędu zesła= nych Kommisarzow/ zá Cudowny/ od lat Setnych/ vznány został.

Ták tedy my wszyscy/ y káżdy zosobná/ ktorzy przy tey Vroczysto= ści Swiętá Pánny Nayświęt:/ ná tę tu Gorę/ to Mieysce święte/ przed oblicze tego Cudownego Obrázu Swiętego zgromádziliśmy się/ vważywszy rożne Boskie dobrodźieystwá/ przez protekcyą P. Nayświętszey/ tu oświadczáne/ mieymy to w nászey vwadze/ że káżdy z nas/ z szczegulney łáski Boskiey y z náthnienia Duchá S. ná to święte Mieysce przyszedł. Dźiękuymy Pánnie Nayświętszey/ że ná násze Zbáwienie/ tu ná tey Gorze ten Swięty Obraz postáwi= łá/ abijt in Montana, tę tu Gorę residencyą Obrázu tego Swię= tego poświęciwszy wsłáwiłá/ y Miásto nam Boskich dobrodźieystw/ vcieczki grzesznych/ dárow Niebieskich/ pociech nieprzebránych/ rátunkow nam potrzebnych/ tu gruntownie záłożywszy/ tę Gorę z Niebieskiemi Gorámi świętemi porownáłá. Przypiszmyż temu Obrázowi Swiętemu to Lemmá/ oddaymy mu to pro Elogio: Fundamenta eius in Montibus Sanctis. Residencyą tu tego O= brázu Swiętego sercá násze/ pámięć/ y sumnienia/ záwsze ćiesząc

od iego

od iego reverencyey nie odstępuymy/ kochaymy się w nim/ máiąc go zá Miásto/ zá Fortece tych okoliczności/ wszytkich tu w okoliczności Kráiow/ y ná ozdobę nászey Oyczyzny/ Krolestwá Polskiego/ Decus Minoris Poloniæ, Náwiedzaymy go tu często/ ná odbieránie od niego benedykcyey nászym Domom/ wszelákich mieyscom nászym. Káżdy z nas wpátrzywszy się w ten Swięty Obraz/ serdeczne oczy podnieś ku Pánnie Nayświętszey/ vstáwicznie do niey mowiąc: Ad te levavi oculos meos quæ habitas in cælis. Wszyscy sercem iednym/ iedną intencyą/ do protekcyey tego Miástá świętego westchnijmy: Sub tuum præsidium confugimus Sancta DEI Genitrix. Nie záwiedźiemy się w potrzebách nászych/ In necessitatibus nostris, bespieczni záwsze zostániemy/ y wolni od wszelákiego ćiáłá y duszę niebespieczeństwá/ a periculis cunctis. Teraz przez Spowiedź Swiętą/ y godne do Stołu Páńskiego przystępowánie/ vłomności násze/ grzechy násze/ tu potłumiwszy/ więcey się do nich nie wracaymy/ w protekcyey tego Miástá/ tey vćieczki grzesznych/ będąc vpewnieni/ záwsze z Kośćiołem S. serc nászych te supplikę Pánnie Nayświętszey oddawaymy/ mowiąc do niey: Peccatores non abhorres, Sine quibus nunquam fores tanto digna Filio. Słuchaymy pilnie/ do káżdego z nas mowiącego Doktorá miodoustego Bernárdá Swiętego/ w te słowá: O quisquis te intelligis in huius sæculi profluvio, magis inter procellas & tempestates fluctuare, quàm per terram ambulare, ne avertas oculos â fulgore huius syderis, si non vis obrui procellis. Si insurgunt venti tentationum, si incurras scopulos tribulationum, respice stellam, voca MARIAM. O człowiecze káżdy/ pełen nędzy/ gdy iuż widźisz że w twoim żyćiu/ iáko w morzu/ niebespieczeństwá y náwálności ná ćię nádchodzą/ y bárźiey grąźniesz niż po źiemi chodźisz/ poglądáy y pilnie oczy twoie obracay do iásney Zbáwienia twego Gwiázdy/ Pánny Nayświętszey/ ieśli chcesz abyś w tákich nie ginął náwálnośćiách. Jeżli zły wiátr nieszczęśliwośći wszelákich ná ćię wionie/ ieżli wpádniesz w bezdenne vtrapienia przepáśći/ poglądáy ná Gwiázdę Morską Pánnę Nayświętszą/ wzywáy tey ná rátunek Gwiázdy. Si criminum

imma-

immanitate turbatus, conſcientiæ fæditate confuſus, Iudicij horrore perterritus, barathro incipias abſorberi triſtitiæ, deſperationis abyſſo, cogita MARIAM. Ieſlić w oczach ſtáwáia twoie życia ſwawolnego wyſtępki/ ſumnienie ſproſnośćiámi záſpecone/ Sąd Boży ſtraſzliwy/ ktory ćie czeka/ y iuż tylko ſámá deſperácya/ y przepáść wieczna/ ná ćie nadchodźi/ ſtrach pieklelny/ konfuzya wſzelaka/ że iuż nie wieſz iákobyś mogł z tego wſzytkiego wybrnąć/ ey nie trać nadźieie/ myśl o Pánnie Nayświetſzey/ wzyway iey/ nie záginieſz/ śmierć ćie wieczna nie pochłonie/ bo Pánna Nayświetſza będźie zápewne żywotem y poćiechą twoią: w iey obronie pokładay nadźieie twoie: albowiem ona ieſt wſzytkim nam/ vita, dulcedo, & ſpes noſtra. A ná vpewnienie w tym wſzytkim káżdy z nas ten Swiety Obraz gruntownie w oczach ſobie poſtaw/ pámięćią y ſercem záwſze nań pátrząc/ y iákoby przed iego oblicżem/ aż do śmierći/ zoſtáiąc/ y ná tym Swiętym mieyſcu/ ná tey Borkowſkiey Gorze/ nie vſtáynym Nabożeńſtwem záwſze będąc: Przykłáde n Kśiążećia Apoſtolſkiego Piotrá Swiętego/ ktory ná Gorze Tabor/ żądał od Páná Zbáwićielá/ wyſtáwienia troiſtego Przybytku: Faciamus hic tria Tabernacula: tu ná tey Gorze buduymy ſobie trzy Przybytki/ Tria Tabernacula, Przybytek Pánu Bogu Wſzechmogącemu/ wiáry prawdźiwey ná chwałe y dźiekczynienie/ zá otrzymánie tu iego dobrodźieyſtw: Przybytek nadźieie pewney Pánnie Nayświetſzey/ zá doznawánie iey tu nieuſtáynych protekciy: Przybytek miłośći wielkiey/ temu Swiętemu Obrazowi/ ná vſtáwiczne oddawánie przyzwoitey iemu reverencyey. Tak teraz iemu ſie pilnie przypátruymy/ áby nam/ przy skonániu naſzym/ ná protekcyą duſze naſzey w oczach ſtánął. Tu ſie iuż bawmy/ tu mieſzkaymy/ nie ſobie tu nieteſkniymy/ bo przy Pánnie Nayświetſzey mieſzkáiącym/ y przy iey boku/ iáko w nayſzcześliwſzym Mieśćie zoſtáiącym/ poćiechy y rádośći wieczne roſną bez końcá: W tym Boſkim Mieśćie/ bo ieſt Civitas Regis Magni, iáko w ſamym Niebie wſzyſcy muſzą bydź weſeli. Oddaymyż to pokornie Elogium Pánnie Nayświetſzey: Sicut lætantium omnium habitatio eſt in Te, Amen.

Sicut lætantiũ omniũ habitatio eſt in te.

O Przenayświętsza Panno MARYA, przed Máiestatęm Páná Naywyższego Orędowniczko nászá, wychwaláiąc dźiękuiemy Temu Naywyższemu Pánu, że nąm grzesznikom ztrapionym raczył dáć Ciebie zá Pátronkę y obronę nászę. Nie wątpiąc, że gdy one Miłośierne oczy obroćiłz ná nas nędznikow grzesznych, odwroćisz od nas pogłądánie ná te świátá tego márnośći, y Twoim wzrokięm zbáwięnnym, nas rządźić y od złego bronić będźiesz; álbowięm poyzrzenie oczu świętych twoich, ćiemnośći grzechowe odpędza, tłumy Czártow rozpędza, złych myśli niepráwośći gubi, sercá zátwárdźiáłe miłośći Bożey ogniem zágrzewáiąc miękczy, y potym nas do Krolestwá Niebieskiego prowádźi. Day nam to ô Przenaydostoynieysza Páni, ábyśmy ćię tu przy tym Swiętym Obrázie nabożnie, bez przestanku, Rożáncem Swiętym wychwaláiąc, y mowiąc: Bądź pozdrowiona Pánno MARYA, łáskiś Pełna, Pąn z tobą: co vstámi toż y sercem wyrażáli, z wiernym y vkochánym Służebnikięm twoim Miodopłynnym Bernárdem Swiętym, przyznáiąc ći: *Dominus tecum, Pater tecum, qui Filium suum fecit Tuum; Filius tecum, qui ad condendum mirabile Sacramentum miro modo sibi fecit Sacrarium; Spiritus Sanctus Tecum, qui cum Patre & Filio Tuum sanctificauit vterum.* Pomni y ná nas o Slachetny TROYCE Swiętey Przybytku: rácz wdzięcznie przyimowáć wzdychánia serc, y ofiáry vst, y życzliwe á pobożne ku Tobie vćieczki, wszytkich tu do Ciebie z okolicznośći tych, y zewsząd, zgromadzáiących się, iáko owieczek twoich: á ktorymi tu nápełniasz ten Twoy Kośćioł, y iego wszytkie mieyscá, rácz ich zgromádźić, po tym doczesnym żyćiu, do wieczney owczárnie Zywotá wiecznego.

Ex Lib: dicto, FORTECA DVCHOWNA Krolestwá Polskiego, *de Imaginibus B. M. V in Regno Poloniæ.*

W Borku pod Tyczynem ná Podgorzu iest Obraz Pánny Nayświetszey/ ktory począł słynąć około Roku P. 1336. dla ktore° potym w Roku P. 1487 Káplice zbudowano. Jest wielce pieszny/ gdźie Bog nieomieszkiwa/ kto sie do niego przez przyczynę teyże

teyże Pánny vćieka/ poćießáć wiele Ludźi. Dla tegoż ná Swięto Nayświętßey Pánny/ wielki konkurs Ludźi nabożnych tám śię zchodźi/ wiele álbowiem Ludźi ná rożne niemocy vzdrowienie biorą/ iáko rozmáitych Vot świádectwo znáć dáie.

Hæ inueniuntur notæ de Consecr: Eccl: Borecen: B. V. M.

JN NOMINE DOMINI, AMEN.

JSta Ecclesia est Dedicata, in Honore Beatæ Virginis MARIÆ, & S. Crucis, Dñicâ secundâ post Festum Paschæ, per Rñdissimum in Christo Patrem, Dominum ac Dñum JOANNEM Archiepiscopum Leopoliensem, sub Anno Dñi 1420.

HOc Cimiterium est Consecratum in Honorem Beatæ Virginis MARIÆ, & S. Crucis, Prima Dominicâ post Festum Natiuitatis Dñi, per Rñdissimum in Christo Patrem, Dominum ac Dñum Matthiam, Episcopum Præmislien: sub Añó. D. 1418.

KROTKA JNFORMACYA.

OBraz ten/ Pánny Nayświętßey/ w Kośćiele Stárodáwnym S. Krzyżá/ ná Gorze/ ná stárym Borku/ w sobie wprawdźie mierny/ ále w Cudách/ y Łáskách Bożych/ v wßytkiego tych okolicznośći Kráiu y v mieysc postronnych wielki/ y wielce sławny/ od Roku 1336. Cudámi słynący/ (iáko opisuie Xięgá pewna/ názwána FORTECA DVCHOWNA Krolestwá Polskiego, o rożnych Obrázách P. Nayświętßey/ wydána:) Zostáie w wielkiey venerácyey Pobożnych Ludźi/ y zdawná od Lát pomienionych zostawał/ y nieprzestáie Ludźi zgromádzáć podźiśdźień/ według pobożnośći y nabożeństwá káżdego/ ktorzy w potrzebách wßelkich swoich/ y vznawáli y vznáią Boskie Dobrodźieystwá/ przez protekcyą Pánny Nayświętßey: osobliwie w Liczbie wielkiey przychodząc ná Vroczystośći Pánny Nayświętßey/ y rożnemi czásámi/ prawie codźiennie. Wzbudźił tedy Pan Bog Duchá Xiedzá MAĆIEIA NIWICKIEGO, Kánonika Járosławskiego/ Proboßczá Tyczyńskiego/ Plebaná Boreckiego/ áby ná Chwałę Bożą/ y Honor Pánny Nayświętßey/ Fundował Klaßtor dla Synow DOMINIKA Swiętego/ dla pomnożenia Modlitwy/ Rożáńcá Sw. Co pobożnie vczynił pomieniony Prałát/ z Substáncyey rodowitey swoiey: do czego potym przystąpiłá pobożność y szczodrobliwość rożnych

Dobrodziejow/ w sprawowaniu porządku Ko...elnego/ Srebrem Złotem/ Muzyką/ Kleynotami/ Votami na ten Swięty Obraz/ zdobiących y bogacących to Mieysce Swięte. Osobliwie Pana Jana Lowieckiego/ y tego Rodzicielki/ y wielu inszych. Ze albowiem to Mieysce święte/ po wszytkie części swoie było Konsekrowane/ a tak Chwała Boża ieszcze w nim niekwitnęła/ według Canones Ecclesiæ, opiewaiących/ że Eccl: Consecrata, & non officiata, dotari debet ab Episcopo, Pomieniony tenże Pobożny Prałat X. MACIEY NIWICKI, iakoby in vicem Officij Episcopi Præmisliensis: ex sua devotione, uznawszy też wielkie/ w wielkich swoich niebespieczeństwach/ a prawie razach śmiertelnych/ przez ten Sw. Obraz P. Nayświętszey protekcye/ z nabożeństwa też ku Swiętemu Oycu Dominikowi/ y S. Jackowi/ iako Patronom swoim/ Fundował/ y introdukcyą sprawił tegoż Zakonu Dominika S. do tego Kościoła y Klasztoru od siebie wystawionego/ w Dzień S. Maciejá Apostoła/ Patrona swoiego/ według Dekretow y zporządzenia J. W. J. Mci X. STANISŁAWA SARNOWSKIEGO Biskupa Przemyskiego. Na mieyscu ktorego dway Prałaci w tenże Dzień S. Solenniter też Introdukcyą odprawili/ do tegoż Mieysca S. to iest/ J. M. X. Franciszek Fałkowski/ Scholast. Jarosławski/ Pleban Błażowski/ y J. M. X. Kwieciß Kanonik Szamotulski/ Proboszcz Rzeszowski/ etc. Anno Dñi 1670. in Febru: Festo S. MATTHIÆ Apostoli. Sit ergo, *Soli DEO Honor & Gloria.*

Extract: ex Lib: Fundat: Decr: Sedis Apostol: de Erectione.

Die 24. Aug: An: 1669, Sacr: Cong: Eminentissimorum S. R. E. Cardinalium, Concilij Trident: Interpretum, audito Procuratore Generali Ord: Prædic: S Dominici, & attente Considerata supra dictâ Conventione, illam benigne approbavit, & confirmavit, suumq; effectum sortiri concessit, pro arbitrio & conscientia ipsius Episcopi Præmisliensis.

Primus Lapis pro fabricanda Eccl: hac. fundamentis impositus est cum hac Inscriptione.

LAPIS ANGVLARIS

Positus hic Anno D. Millesimo, Sexcentesimo, Octuagesimo Quarto, Die 16. Septemb: Expectans expectat Orantibus in loco isto, & Benefacientibus, Benedictionem & Vitam vsq; in sæculum ab Ipso Summo Angulari Lapide CHRISTO IESV.